

nemføres i sit videste Omfang. Derved er der imidlertid ikke noget at gøre.

Om det Ændringsforslag, som er stillet af det ærede Medlem fra Hurup (Kierkegaard), skal jeg kun udtale, at jeg meget vel forstaaer, at han varmt taler Thyboernes Sag, og at det ærede Medlem fra Thisted (Hornstrup) saa stærkt støtter ham, det er rimeligt, at de varetage deres Vælgernes Interesse. Formentlig se dog de ærede Forsvarere af Mindretallets Forslag noget for mørkt paa, hvad der vil blive Følgen, hvis Flertallets Forslag gennemføres. Jeg tror nemlig, at kun dette Forslag aabner en Mulighed for, at Banesagen paa Mors i det hele vil kunne gennemføres, og hvis der ikke bliver begyndt der, er der slet ingen Udsigt til at faa Forbindelse med Beboerne paa den anden Side af Vildsund og Næssund. Hvis man derimod kan faa begyndt, og der viser sig Mulighed for at faa tilvejebragt Enighed om at gennemføre Forbindelsen videre over Sundstederne, og de nødvendige Penge kunne skaffes til Veje, er der, ogsaa hvis Flertallets Forslag vedtages, Lovhjemmel for, at det kan ske, men uden Penge og uden den fornødne Enighed er der ikke Mulighed for, at der kan udrettes noget som helst. Og tillige er Forholdet det, at Loven, hvis Flertallets Ændringsforslag vedtages, vil kunne gennemføres i sit videste Omfang straks under Forudsætning af, at de fornødne Penge og den fornødne Enighed tilvejebringes, det er der ikke det mindste i Vejen for. Jeg kan derfor ikke se, at der for de ærede Medlemmer, som ønske Mindretallets Forslag vedtaget, er Grund til at se saa mørkt paa Forholdene, eftersom Flertallets Forslag i Virkeligheden indeholder alt, hvad de Herrer ønske, naar kun de nødvendige Betingelser for at realisere dette Forslags Indhold tilvejebringes.

Første Viceformand (J. C. Christensen): Da det vil være meget ønskeligt, at denne Sag kan tilendebringes i dette Møde, vil jeg henstille til de ærede Talere at fatte sig i saa stor Korthed, som det efter deres Skøn er dem muligt.

Slengerik: Det Spørgsmaal, der ligger for i Dag, er et Spørgsmaal, der før har ligget for til Afgørelse her i Tinget. Det er et Spørgsmaal, der blev afgjort ved Jernbaneloven af 27. Maj 1908. Det fik den Gang en Afgørelse, som efter min Mening var udmærket, og jeg kan ikke tænke mig, at dette Spørgsmaal i Dag skulde faa en anden Afgørelse i den Retning, som

ønskes af de to Forslagsstillere, det ærede Medlem fra Nykøbing paa Mors (Markvørsen) og det ærede Medlem fra Fredensborg (Johan Knudsen). Jeg sagde udtrykkelig det ærede Medlem fra Nykøbing paa Mors for at fremhæve stærkt, at det er Repræsentanten for Nykøbing paa Mors, der ønsker den gældende Jernbanelov forandret, idet det specielt er denne Bys Interesser og ikke Morsingernes Interesser, der varetages ved det Lovforslag, han her har indbragt. Jeg kan ikke ret vel tænke mig, at dette Lovforslag kan blive vedtaget, fordi den Bestemmelse, der findes i Loven af 27. Maj 1908, og som de to Herrer ønske at faa ændret, blev vedtagen med meget stor Majoritet, nemlig med 58 Stemmer mod 29, altsaa med dobbelt saa mange Stemmer for som mod. Jeg kan ikke tænke mig, at alle disse Medlemmer nu skulde have forandret deres Synsmaade i en saadan Grad, at det kunde blive muligt at gennemføre den mærkværdige Opfattelse, som de to ærede Medlemmer staa som Talsmænd for. Vi vare i det daværende Jernbaneudvalg 9 Medlemmer, der stillede det Ændringsforslag, der blev vedtaget. Jeg nævner af disse dem, der endnu ere Medlemmer af Tinget: Det ærede Medlem fra Næstved (Andreasen), det ærede Medlem for Randers Landkreds (Bjerre), det ærede Medlem for Københavns 6te Valgkreds (Hammerich), det ærede Medlem fra Bræstrup (Laust Jensen), det ærede Medlem fra Mariager (Moestrup), det ærede Medlem fra Helsingør (Christian Rasmussen) og saa min Ringhed. Vi vare i Stand til at motivere det saa godt, at vi til Trods for den stærke Modstand, som det ærede Medlem fra Nykøbing rejste, alligevel fik Folketinget til at følge os med 58 Stemmer mod 29. De Grunde, som jeg den Gang havde at anføre for mit Standpunkt, ere de samme, som jeg har den Dag i Dag. De vare saa vel overvejede, at jeg ikke paa nogen Maade kan løbe fra dem i Dag og indtage et andet Standpunkt, og jeg har ingen Grund til at antage, at Folketinget ikke nærer den samme gode og sunde Anskuelse, om Jernbanespørgsmaalet paa Mors, som man den Gang havde.

Det ærede Medlem fra Fredensborg udtalte, at naar man skulde have anlagt Jernbaner oppe paa Mors, skulde de anlægges for at ophjælpe Øen. Ja, hvis der kun var Spørgsmaal om at ophjælpe Øen, vare det ærede Medlem og jeg neppe uenige om de Jernbaner, der skulde anlægges der, thi det ærede Medlem vil være enig med mig i, at de Jernbaner, der føre ned til